

MoSt

Modlitebné
spoločenstvo
ECAV
na Slovensku

3/2024

Veriť a dúfať, milovať

Viera a nádej.
Boli by málo bez lásky.
Boli by ako rána bez spevu vtákov.
Boli by ako život bez zázrakov.
Boli by ako odpoveď bez otázky.

Veriť a dúfať v Boží čas...
A milovať, dávať viac a viac...

Viera a nádej.
Bez lásky by boli málo.
Veď opýtaj sa svojich očí,
či by im srdce nechýbalo...

Miriam Kubíčková

PRE SOBOTNÉ VEČERY

6.7.

Pán Ježiš a satan – potreby

Lukáš 4,1-4

Máme svoje potreby: Telo sa musí najesť, aby prežilo. Nie je na tom nič zlé. Dokonca nás Pán Ježiš upozorňuje, že máme nasýtiť hladných. Teda uspokojiť ich potreby. Myslí aj na tie naše. Preto sa máme modliť: „**Chlieb náš každodenný daj nám dnes.**“

Problém je však vtedy, keď pocit hladu prichádza zo zlého zdroja. Napríklad, keď nejeme, aby sme prežili, ale sa prejedáme, lebo túžime zaplniť diery v srdci potravou. Lenže iba Boh vie naozaj zaplniť to hlboké prázdno, čo máme v sebe. Takéto prejedanie nám iba uškodí. Síce na chvíľu prinesie pocit naplnenia, ale je to len sebaklam, ktorý nás odvádza od toho pravého chleba pre nášho ducha – od Pána Ježiša. Potom nemilujeme Pána Boha z celej duše, mysle, srdca a sily.

Hriechom je tiež nemilovať blížneho, ako seba samého. Pokiaľ ľudia hladujú a my sa prejedáme, treba sa nad sebou zamyslieť.

Tiež je zlé, keď „**chlieb každodenný**“ ponúka diabol. Niekedy vytvára bolestivý tlak na našu dušu. Uvoľňuje ho, keď urobíme niečo pre nasýtenie duše, či žalúdka. Cieľom je, aby sme príliš myslili na svoje telo a prestali tak prihášať ovocie Ducha. V našej Evanjelickej cirkvi a.v. často zabúdame na to, čo

nám k tomu hovorí Biblia: „**Lebo vy ste k slobode povolaní, bratia. Len aby vám sloboda nebola zámenkou (povoľovať) telu, ale v láske slúžte si vospolok**“ (Galatským 5,13).

Inokedy do nás satan vnáša túžby cez pokušenie. A tie túžby vyzerajú celkom prirodzene, možno aj nevinné. Pán Ježiš predsa premenil vodu na víno. Prečo nesmel premeniť kamene na chlieb? Aký je v tom rozdiel? Že to prvé vymyslel diabol... Nebolo to v pláne Božom, ale to od Neho odvádzalo. Samotná premena nebola pre Božieho Syna zlá. Poslúchanie satana však áno. Toto je veľké upozornenie: „**Diabol nás často dostane (nachytá) na správne veci, ktoré nerobíme v Božom čase, či správnym ľuďom!**“ Buďme ostražití!

Inokedy musíme odmietat potravu z duchovných dôvodov. Je napísané, že niektorí démoni odchádzajú len modlitbou a pôstom. Tomu Zlému sa samozrejme nepáči, keď to robíme, a prichádza s tlakom a zvädzaním. Preto aj zaútočil na púšti.

Veľmi ďakujem za Modlitebné spoločenstvo, ale aj za celú Cirkev. Môžeme sa navzájom povzbudzovať a držať na modlitbách. Veď aj v tomto období zažívam veľké tlaky a keby nie podpory spoločenstva, úplne by ma zničili.

Nezabúdajme na to a pravidelne zápasme za bratov a sestry, nech obstojíme v drsnom útlaku, ale aj sladkom zvädzaní.

Modlitba: *Ďakujem, Bože, za Tvoje upozornenia, že sa nemáme nechať obalamutiť diablom. Odpusť, že niekedy je príliš*

prefikany a silnejší než ja, takže podlahnem. Daj mi vieru, nech sa vždy obraciam na Teba, keď som pod tlakom. Amen.

Svedectvo: Ako mi diabol podsúval emócie.

Rozhovor: Vieme držať pôst? Vzdávať sa pozemských žiadostí?

Podporujme sa: Posilňujme sa navzájom, nech odoláme zvodom.

Prosme za: Mládež, nech obstojí v zložitom svete a smeruje do dobrej Večnosti.

Peter Dubec

13.7.

Pán Ježiš a satan – sláva

Lukáš 4,5-8

„Nato vyviedol Ho hore, ukázal Mu odrazu všetky kráľovstvá sveta a povedal Mu diabol: Dám Ti všetku túto moc a slávu, lebo dostal som ju a dám ju, komu chce. Ak sa teda pokloníš predomnou, Tvoje bude všetko“ (Lk 4,5-7).

Ak sa pokloníš predomnou...

Satan pozná Slovo Božie dobre, vie, že ak Ježiš zvíťazí na kríži nad smrťou, peklo ho neminie (pozná dobre Bibliu!). Potrebuje zdolať **Nezdolateľného!** Verí naivne, že teraz prišiel jeho čas, že Pán Ježiš je veľmi unavený po štyridsaťdňovom pobyte na púšti a v pôste. Stojí pred Ním **suverénne** a kšeftuje s mocou a slávou, ktorú v skutočnosti nikdy nevlastnil. Drzosť nevídaná Ježiša neprekvapila, vedel, s kým má do činenia: satan je „**zlodej, prichádza len, aby kradol, zabíjal a hubil**“ (J 10,10). Ľudia dodnes na jeho lži a jedy (zabalené do príťažlivých obalov) letia ako muchy na lep a hynú.

Satan pôsobil v nebi ako Lucifer, čo znamená „ten, ktorý nesie svetlo“ – Svetlonos.

Lucifer bol výnimočná, nádherná bytosť, ale pýcha ho zaslepila a **zatížil byť „podobný Najvyššiemu“** (Iz 14,12-14). Preto bol zvrhnutý s jeho anjelmi z neba na zem a odvtedy chce zničiť všetko, čo Boh stvoril; aj Boží ľud – **Kristovu cirkev!** Moc satana je veľká, nadprirodzená, **ALE satan rovný Bohu nie je! Je stvorenou, obmedzenou bytosťou.** Nemá Božie vlastnosti, nie je všemohúci, ani všadeprítomný. Satan je nazvaný v Biblii „**knieža tohto sveta**“ (J 12,31), „**boh tohto veku**“ (2 Kor 4,4), „**knieža mocností vzduchu**“ (Ef 2,2).

Nesmieme podceňovať satana a padlých anjelov, ale ani sa ich báť!

Satan s jeho zlými anjelmi sú prefikání nepriatelia, nenávidia Boha a Jeho ľud, chcú nás zničiť, poznajú naše slabiny a vedia, v čom sme zraniteľní. Boh vo Svojej úžasnej múdrosti to však tak zariadil, že **ak patríme Jemu, satan sa nás nesmie dotknúť bez Jeho súhlasu** (Jób 1,12; 2,6). Môže nás však znepokojovať, pokúšať..., preto si obliekame denne „**celú Božiu výzbroj, aby sme obstáli proti úkladom diabla, lebo náš boj nie je proti telu a krvi, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach**“ (Ef 6,10-18).

Je napísané!

Boží Syn na „lživú ponuku“ odpovedá nekompromisným Slovom Božím: „**Je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a len Jemu budeš slúžiť.**“ I my tak odpovedajme. **A satan od nás utečie** (Jak 4,7). **Haleluja! To je naše víťazstvo!** S diablom nevyjednávame, nediskutuje-

me. Bojujeme v autorite mena Ježiš nad strachom a pokušením; veď sme i Boží bojovníci, **praví ctitelia Otca** (J 4,23); **sme verní a poslušní Jeho slovu!** Žijeme v posledných časoch, **satan vie, že sa blíži jeho trest. Temnota útočí viac a viac, ale my víťazíme krvou Baránka a slovom svojho svedectva a nemilujeme svoj život až do smrti** (Zj 12,11).

Niet väčšej slávy, ako je Kristova! Niet slávnejšej cirkvi, ako je Kristova!

Patriš i ty do nej?! „Bohu sa klaňaj!“ (Zj 22,9d).

„Ja som Alfa a Omega, Prvý i Posledný, Počiatok i Koniec. Blahoslavení, ktorí si perú oblek, aby mali právo na strom života a vošli bránami do mesta“ (Zj 22,13-14).

Ja som koreň a rod Dávidov, jasná hviezda ranná. Duch a nevesta hovoria: „Príd!“ Kto počúva, nech povie: „Príd!“ Kto žízni, nech príde! Kto chce, nech si naberie zdarma vody života (Zj 22,16b-17).

„Čoho sa držať mám,
keď skaly prachom sú?

SLOVA.

Len Slova?

Ty však v ňom hovoríš,
že v ten deň posledný
nad prach sa postavíš,
môj Bože!“

M. Slavka

Svedectvo: Ako som zvíťazil nad pokušením.

Rozhovor: Od čoho závisí naše víťazstvo nad pokušením, nad zlyhaním?

Podporme sa: V povzbudeniach k vernosti Bohu a k múdrosti prekonať nástrahy a klamstvá dnešnej doby.

Modlitba: *Ďakujeme, Bože náš, že nám skrze Ducha Svätého a Písmo dávaš víťaziť nad mnohými satanovými pascami: klamstvami, podvodmi, pokušeniami, ktorých je mnoho okolo nás; a dávaš nám silu, aby sme pobožne a spravodlivo žili na zemi a nedávali priestor diablovej. V mene Ježiš, amen.*

Danka Zubčáková

20.7.

Pán Ježiš a satan – uspávanie náboženstvom

Lukáš 4,9-13

Diabol prichádza na Chrám. Dokonca na jeho vrchol. A Chrám vtedy niečo znamenal. Omnoho viac, ako dnešné kostoly. Božia prítomnosť bola istá len vo vnútri tejto budovy. A to za Oponou, kam mohol vstupovať iba veľkňaz. Až neskôr prišla Kristova odpoveď na otázku, kde treba uctievať Boha: **„prichádza hodina – a už je tu –, keď praví ctitelia budú sa klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Veď aj Otec hľadá takýchto ctiteľov“** (Ján 4,23).

Chrám bol ešte stále jedinečným miestom na zemi, ktoré si vybral Boh. A predsa tu stál satan na najvyššom bode. A citoval z Biblie. Ona tiež patrí medzi najväčšie veci, čo máme od Pána Boha.

Pri takýchto veciach sa cítime veľmi bezpečne. Zabúdame na duchovnú ostražitosť. Myslíme si: *„Toto je Božie územie, tu sa mi nič nemôže stať.“*

Neviem, akú podobu mal vtedy diabol, ktorý sa rád premieňa na anjela svetla (2. Korintským 11,14). Ale vidíme, že

sa správal veľmi nábožne. A nielen on to tak robí.

Pozrite sa, koľkí temní duchovní vodcovia sa správajú na prvý pohľad veľmi kresťanský. Aj mňa na nejaký čas zvedli a ťažko som sa od nich dostával.

Ako vedia zahrať na náboženskú strunku profesionálni žobráci (tí, čo majú v skutočnosti veľké príjmy).

Rovnako môžeme hovoriť o obchode, manželstvách, politike, či ďalších veciach.

V horších prípadoch cítime dokonca imperatív, teda príkaz: „**Vrhní sa dolu, veď je napísané!**“ Ľudia robia nátlak, aby sme urobili niečo podľa útržku Biblie. Nepovedia však, že je tiež napísané: „**Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!**“

Viera nie je hazard. Boh stvoril v tomto svete dobré zákony, aby sme podľa nich žili. Nemáme napríklad odmietáť lieky, aby sme dokázali svoju vieru. Koľkí dopadli zle, keď odmietli lekárov. A ublížilo im to aj duchovne.

Je mi smutno, keď vidím ľudí, ktorí predtým boli horlivými modlitebníkmi a teraz odsudzujú. Odsudzujú ako na bežiacom páse tých, čo ponúkali očkovanie, hoci bolo vytvorené podľa Božích zákonov. Ja ich nesúdim, prosím pre nich to dobré od Boha. Viem, že pasca, do ktorej padli, bola pripravená veľmi šikovne a prefíkane.

Samozrejme, oni nie sú tí najhorší. Len niekto zneužil ich dôveru v Boha a podhodil im zamaskovanú lož. Nevyvyšujem sa, lebo aj ja som padal do diablových osídíel. Pán Ježiš aj mňa musí zachraňovať. Volám po uzdravení pre všetkých nás.

Modlitba: *Ďakujem, Pane Ježišu, že si na kríž niesol všetky naše nemoci. Odpusť, že sa nechám niekedy odvieť od*

Teba šikovnými podvodmi, ktoré vyzerajú nábožne. Veď ma Duchom Pravdy, nech nezlyhám, ale prinesiem veľa ovocia. Amen.

Svedectvo: Ako ma Boh vyviedol z pasce falošného kresťanstva.

Rozhovor: Viem si pripustiť, že niektoré veci z mojej zbožnosti nie sú v poriadku?

Podporujme sa: V čistení viery, aby sme nepodliehali manipulácii a klamstvám.

Prosme za: Učiteľov, hlavne náboženstva, aby boli vedení Duchom Svätým.

Peter Dubec

27.7.

Pavol a služobná dievka

Skutky 16,16-34

Pavol a Sílase sa mohli problémom vyhnuť – veľmi jednoducho – ignorovali by tú veštiacu služobnú dievku – mohli ju obísť, chodiť inou cestou, alebo ju naozaj jednoducho ignorovať. Mali by pokoj, neriešili by prenasledovanie, obvinenie, zbičovanie, uväznenie – samé šialené veci za to, že chceli pomôcť. Tej úbohej slúžke, čo mala veštiaceho ducha, však pomohli – iba nevieme, či o to aj stála, alebo nie, ale zrazu zažila slobodu.

Iný pohľad na to, samozrejme, mali jej majitelia, ktorí tento jej „dar“ využívali, teda zneužívali na svoj biznis. **Vôbec im nezáležalo na tom dievčati, ona bola pre nich iba nástrojom – nič viac a nič menej: „Ušiel im zárobok.“**

Čo by sa stalo, kebyže sa tomu dievčatu vyhnú? **Pravdepodobne nič.** Pre apoštolov by to znamenalo klud, pokoj

a žiadne problémy. Lenže na druhej strane by väzni nepočuli evanjelium, žalárnik s celým domom by neuveril a Pavol a Sílasy by nemali otvorené dvere pre svoje pôsobenie – navštevovať veriacich, povzbudzovať ich. Tu opäť raz vidíme, aká je dôležitá úplná poslušnosť a dôvera vo vedenie Ducha Svätého.

My v dnešnej dobe sa nedostávame do podobných situácií – často z jednoduchého dôvodu: lebo sa za každú cenu chceme vyhnúť utrpeniu, konfrontácii a pravde, ktorá je žiaľ ostrá, nepríjemná a bodá. Máme strach vystaviť sa tomu, že budeme nazvaní „blázni pre Krista“, že budeme niesť pohanenie, že zažijeme výsmech či opovrhnutie.

Ale či nie je poslaním a povolaním kresťanov prinášať evanjelium? A to znamená prinášať pravdu a pomenovávať hriech hriechom, aj keď je to nepopulárne a ide to proti duchu doby.

Svet žije v lži, poviazaný v moci Zlého a ten sa teší, keď kresťania mlčia. A ak sa ozvú, tak sa ich snaží zastrašiť. Lenže ak vytrváme a spoľahneme sa na Božie vedenie, potom sa **On oslávi – a o to by nám malo ísť – nie o naše meno, ale vždy o Božie meno.**

Pozrime sa spolu na náš príbeh v troch zastaveniach, ktoré nech nám v našich zápasoch a výzvach slúžia na povzbudenie.

Pavol a Sílasy:

1. Trpia pre Ježiša Krista

- Páni slúžky videli, že im ušiel zárobok
- Chytili Pavla a Sílasy a predviedli ich na námestie
 - Skončili pred súdom s falošným obvinením: „**Títo ľudia búria naše mesto;**

sú Židia a hlásajú obyčaje, ktoré my Rimania nesmieme prijať, ani zachovávať.“

- Pridal sa aj zástup – davová psychóza
- Dôkladne ich zbičovali
- Chceli len urobiť dobre – pomôcť tej slúžke, zvestovali evanjelium a...
- **Skončili zbičovaní v žalári...**
- **Skončili vo vnútornom väzení a nohy mali pevne zovreté v klade.**

2. Oslavujú Boha

„Okolo polnoci sa modlili, spievali Bohu chvály a väzni ich počúvali.“

Tu sa ukazuje potreba správneho nastavenia:

- Naša radosť (kresťana) je vo vnútri, nie je závislá na fyzických okolnostiach.
- Kristovi nepriatelia nemôžu zničiť vieru v Pána a lásku k Nemu (Rim 8,35-38).
- Aj v najhorších okolnostiach poskytne Boh dostatočnú milosť tým, ktorí ostávajú v Jeho vôli a trpia pre Jeho meno (Mt 5,10-12).
- „**Duch slávy, Duch Boží spočívá na tých**“, ktorí trpia pre Jeho meno (1Pt 4,14).

3. Zažívajú Božiu moc

Biblický text nám znovu ukazuje, že Boh sa priznáva k tým, ktorí Ho oslavujú v akejkoľvek situácii:

„Okolo polnoci sa modlili, spievali Bohu chvály a väzni ich počúvali.“

Je to **nenormálna** reakcia. Normálne je (žiaľ): nadávať a preklínať všetkých, aj Boha.

Keď kresťania chvália Boha a ďakujú (aj v kritických a vyhrotených situáciách, kde si iní zúfajú, rezignujú či nadvádzajú na Boha a na všetko), ľudia si to

všimnú a budú počúvať. Veľmi pozorne počúvať.

Pre svoju vernosť apoštoli zažívajú nadprirodzený prejav Božej moci:

- Odrazu nastalo zemetrasenie
- Žalárnik sa chcel zabiť
- Pavol ho zachránil
- Žalárnik sa skláňa pred Pavlovým a Silasovým Bohom
- Prijíma ich k sebe a všetko sa mení:

„Páni, čo mám urobiť, aby som bol spasený?“

„Uver v Ježiša Krista, a budeš spasený ty, aj tvoj dom.“

Do tohto domu prišla radosť a sloboda – napriek prvotnému uväzneniu a totálnej nespravodlivosti – Božie víťazstvo.

Častý Boží postup:

- Museli prejsť nespravodlivým procesom
- Potrebovali prejsť väzením, aby sa ukázalo, ako sú „nastavení“ a čo je v ich srdci
- Zažívajú Božiu moc a evanjelium mení ďalší život

Ako sme nastavení my? Zažívame reálne nadprirodzené prejavy Božej moci, vylíatie Ducha Svätého? Vidíme ľudí, ktorí robia pokánie, odvracajú sa od hriechu a odovzdávajú životy Pánovi Ježišovi? Ak nevieme odpovedať kladne, prejdime si body 1 a 2 z dnešného premýšľania a modlime sa, nech nás Pán vedie ku pokániu, zmene postoja a odvahe nechať sa viesť Duchom Svätým v úplnej poslušnosti a dôvere.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že nás posielaš aj do duchovných zápasov, hoci sú tvrdé a bolestivé. Odpusť, že sa im niekedy vyhýbam, alebo sa z nich nechávam*

odviesť pokušením. Posilňuj ma na vnútornom človeku a daj správnu motiváciu, nech v Tvojej výzbroji žijem Tvoje víťazstvo. Amen.

Svedectvo: Ako som zažil vyslobodenie seba, či niekoho iného.

Rozhovor: Veštiaca dievka robila „reklamu“ apoštolom. Prečo ju zastavili?

Podporujme sa: Modlime sa za seba navzájom, aby mal diabol čo najmenšiu možnosť zastaviť nás.

Prosme za: Cirkev, aby vedela prinášať oslobodenie.

3.8.

Saul a Dávid

1.Samuelova 16,14-23

Kedysi dávno sme mali doma knižku – brožúrku so zaujímavými ilustráciami. Bolo tam nakreslené ľudské srdce, v ktorom vládlo ľudské *ja* a bolo plné všelijakých „zvieratiek“, ktoré symbolizovali rôzne hriechy v živote človeka. A potom tam bolo druhé srdce, v ktorom na tróne sedel Pán Boh a z toho srdca tie „zvieratká“ rýchlo utekali, pretože tam pre ne viac nebolo miesto. Myslím, že to pekne vystihuje životy Saula a Dávida. Boli to dvaja ľudia, ktorých si Trojjediný Pán Boh povolal a pomazal do Svojej služby. Obaja boli naplnení Duchom Svätým, obaja s pokorou prijali Božie poverenie. A predsa ich životy dopadli úplne inak. Prečo?

Keď sa Saul stal kráľom, začal sa jeho život postupne meniť. Kdesi na začiatku naozaj vládol v jeho srdci Hospodin. Ale neskôr sa Saul prestal pýtať na Božiu vôľu a slúžiť svojmu Bohu. Postupne sa z Božie-

ho služobníka, kráľa Izraela, stal kráľ na spôsob okolitých národov. Kráľ, ktorý sám seba považoval za „boha“ – za niekoho, kto sa nikomu nemusí zodpovedať, podriaďovať či slúžiť: *Bol predsa ten najvyšší!*

Dôsledkom bolo, že vo svojom srdci nemal viac miesta pre Hospodina: ***Keď sa Duch Hospodinov vzdialil od Saula...*** Tam, kde vládne ľudské ja, kde sa človek nechce podriaďiť Božej vôli, nepýta sa na ňu, nevyvyšuje Pána Boha nad seba, tam nemôže byť Boží Duch. ***Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým pohrdne*** (Mt 6,24a). Saul, vyvolený, pomazaný, naplnený Duchom, nakoniec pohrdol Hospodinom a niesol dôsledky. Pán Boh dovolil, aby Saula posadol ***zlý duch od Hospodina***. Saul, napriek tomu, kým bol a čo dosiahol, nebol spokojný ani pokojný. Báľ sa o seba, svoje postavenie, za všetkým videl zradu, snahu zhoďiť ho z trónu. Žil v neustálom strachu o to, čo bolo pokladom jeho srdca.

O Dávidovi čítame niečo úplne iné. Pár veršov predtým ho pisateľ opisuje slovami: ***Bol červenolící, s peknými očami a milého vzhľadu*** (v.12). Obraz chlapca. A predsa bol niečím výnimočný. Keď ho opisuje Saulov sluha, hovorí: ***Videl som syna Izaja Betlehemskeho, ktorý vie hrať, udatného hrdinu, bojovníka, výrečného a driečného. A Hospodin je s ním!*** To podstatné, to dôležité, čo tento Saulov služobník videl na Dávidovi, bolo, že Hospodin bol s ním. Ako to mohol poznať? Možno vďaka jeho konaniu plnému dôvery v Hospodina, skrze jeho poslušnosť Božej vôli a určite aj pre jeho piesne, ktorými vyznával svoju vieru a lásku k Bohu Izraela. A tento postoj vidíme aj neskôr: V Dávidovej

odvahe voči Goliášovi; v jeho úctivom konaní voči Saulovi (aj keď ho Saul chcel silou-mocou zabiť); v tom, ako sa modlil a dopytoval na Hospodina v mnohých situáciách svojho života. ***...Hospodin je s ním!*** A preto v Dávidovom srdci, v Dávidovom živote ten Zlý nemal miesto.

Čo naplní tvoj život? Čo je pre teba pokladom srdca? Koho poslúchaš a nasleduješ? Sú len dve možnosti: Buď je to Trojjediný Boh, ktorý ťa stvoril, obetoval sa pre teba a má pre teba pripravené posvätenie, alebo – je to tvoje vlastné Ja. V tom prvom prípade bude svätý Boh (Zj 3,20) prebývať v tvom srdci a to bude naplnené ovocím Ducha. V tom druhom prípade sa tam nastahuje to, čo bolo v srdci Saula: neistota, nepokoj, strach a postupne ďalšie nie dobré veci. Preto si dávajme dobrý pozor, čím plníme svoje myšlienky a svoje srdce. Majme ho vždy otvorené pre Božie slovo, pre spoločenstvo bratov a sestier, pre modlitby a oslavu nášho Pána, aby sme obstáli v každej konfrontácii a ten Zlý nemal v nás miesto.
Daniela Mikušová

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že v nás udržiavaš Tvojho Ducha a tak ten Zlý stráca priestor. Odpusť, že si to málo vážime. Daj nám vieru, ktorá nás udrží v Tvojom náručí, a Zlý nebude mať miesto. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh vytiahol z moci zla do Jeho svetla.

Rozhovor: Je nebezpečné žiť dvojtvárne, ako Saul – raz veľká snaha byť s Bohom, o chvíľu bez Neho? Ako sa líši naša nedela od pondelka?

Podporujme sa: Aby sme vedeli ľudí vyvieť z moci zlého ducha do náručia dobrého Boha.

Prosme za: Ľudí, čo sa starajú o duše druhých.

10.8.

Deti diabla

Ján 8,30-47

Pred nami stojí Pán Ježiš (vyslaný z neba), Syn živého Boha, a – oproti nemu stoja farizeji (duchovná elita tej doby), vzdelaní, sčítaní, a predsa nevediaci. Pán Ježiš ich často kritizoval – práve pre ich postoj srdca. Možno sa nám Jeho slová zdajú niekedy až príliš tvrdé: „**Vy ste z otca diabla a žiadosti svojho otca chcete činiť.**“ Nemyslím, že takéto ohodnotenie títo farizeji prijali za svoje, veď oni boli predsa *neomylní* a *Bohu slúžiaci*... Ale naozaj slúžili tomu pravému Bohu? Ak by to tak bolo, tak by sa radovali z Ježišovej blízkosti, pohlo by sa ich vnútro na slová, ktoré im adresoval.

Takže, ako to naozaj bolo? Je možné niekoho nazvať dieťaťom diabla? Kto by si trúfol na také tvrdenie? Obyčajný smrteľník nie. Mohol to povedať iba Pán Ježiš, ktorý vie všetko o človeku. O jeho srdci, skutkoch aj zmýšľaní. Myslíte si, že Pán Ježiš mal radosť z tých slov, ktoré mal adresovať farizejom? Ja si myslím, že túžil po tom, aby sa aj oni stali pravými nasledovníkmi Boha Otca všemohúceho. Oni však vôbec nechápali Jeho slová. „**Prečo nechápete Moju reč?**“ Odpoved: „**Pretože nemôžete počuť Moje slová.**“

Kto teda môže počuť Jeho slová? Iba ten, ktorý ich chce počúvať a nechať sa nimi meniť. Jedinou podmienkou je mäkké, poslušné srdce, podriadené Jeho láske. Ani naše vedomosti, ani teologické štúdiá nám nemôžu dať to, čo nám dáva iba sám Kristus: **Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí!** Kto je tá pravda? Sám Pán Ježiš. Iba On nás vie

vyslobodiť. Zo všetkého. Z nášho márneho počínania, mŕtvych skutkov, nezmyselných slov. Iba osobný vzťah so živým Bohom nás privedie k tomu správne mu cieľu.

Rozprávaš sa s Ním naozaj ako so svojim Otcom? Túžiš byť v Jeho blízkosti? Pýtaš sa Ho, čo máš v danej situácii robiť? Alebo o ňom už aj tak všetko vieš, môžeš aj pekne rozprávať o ňom, a predsa za tým nie je život?

Vidíš rozdiel v tom, ako niekto hovorí o Bohu? Či je za tým pravý vzťah, alebo len niečo naučené? **Keby Boh bol vaším Otcom, milovali by ste Ma, veď Ja som z Boha vyšiel a prichádzam z Boha.**

Je tvojím Otcom skutočne Boh, miluješ Pána Ježiša?!? Niet inej cesty. Ak nemáš ozajstnú istotu, choď na kolena a volaj! „**Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť**“ (Jak 4,6b).

Modlitba: *Zmiluj sa nad nami, Pane Ježiši, aby sme neboli ako tí farizeji, ktorí všetko o Bohu vedeli, a predsa Mu nepatri. Preskúmaj nás Duchom Svätým, aby sme žili pravý duchovný život s Tebou, aby sme boli plní Tvojej svätosti, a tak raz dobehli do správneho cieľa. Amen.*

Rozhovor: o tom, ako sa stať živým kresťanom.

Prosme za to: aby sa z nás nestali farizeji, ktorí patria diablove, ale veriaci, ktorí patria Bohu Otcu.

Alica Pipperová

17.8.

Eliáš a Baalovi proroci

1.Kráľov 18,21-39

Eliáš volá na Izraelcov: „Až dokedy budete krívať na obe strany?! Ak je Hos-

podin Bohom, nasledujte Ho! Ak Baal, nasledujte toho!“ (v.21).

Zabudli na Hospodina

Už v dobe sudcov bol Baal uctievaný v Palestíne i v Izraeli. Uctievanie pohanského boha Baala v rôznych krajinách sa stalo také samozrejme, že Izraelci zabudli na činy Hospodina, ako ich predkov zachraňoval, prestali rozlišovať izraelského Boha od Baala. Krívali na obe strany. Toto tragické duchovné nerozlišovanie sa deje i dnes v kresťanstve! Často sa stretávame s vyhlásením tzv. kresťanov, že je jedno, akého boha uctievať. Kolká duchovná bieda!

Baal a Ašéra (Astarot)

Baal znamená „pán“. Všeobecne bol bohom plodnosti – detí i úrody. Uctievanie Baala zahŕňalo rituálnu prostitúciu v chráme a vyžadovalo i ľudskú obeť. Baalovi kňazi sa sebapoškodzovali. Oltáre Baala boli početné, i jeho kňazov bolo mnoho. Ašéra bola bohyňou plodnosti. V blízkosti oltárov Baala sa týčili Ašéry.

Acháb a Ízebel

Acháb bol izraelský kráľ v Samárii (stredná oblasť Izraela). Pôvodne uctieval Hospodina, ale kvôli svojej manželke Ízebel dal postaviť chrám pre Baala na hore Karmel. Spolu s Ízebel prenasledovali a vyhubili mnohých Božích prorokov i kňazov. Bohu sa to nepáčilo, zoslal na Izrael sucho na tri a pol roka, bol hlad... a potom poslal k Achábovi odvážneho proroka Eliáša. Acháb ho chcel obviniť za sucho, ale Eliáš povedal jasne: „***Si to ty a dom tvojho otca, lebo ste opustili príkazy Hospodina a chodíte za baalmi***“ (v.18).

Úžasný plán

Eliáš navrhne Achábovi, aby zhromaždil na vrch Karmel štyristopäťdesiat prorokov Baalových a štyristo prorokov Ašéry, ktorí jedávajú pri stole Ízebelinom. Tak sa stalo. A predstúpil Eliáš pred to ohromné množstvo ľudí, ktorí prišli pozeráť, čo sa ide diať, a povedal: „***Ja sám som zostal z prorokov Hospodinových a prorokov Baalových je štyristopäťdesiat mužov***“ (v.22). A začalo sa diať „***velkolepé divadlo Božej pravdy***“. Eliáš sám pripravil junca, rozsekal ho na kusy, uložil na drevo. To isté urobili Baalovi proroci. A Eliáš povedal: ***vy vzývajte svojho boha, ja budem vzývať Hospodina. Boh, ktorý odpovie cez oheň, je pravý Boh.*** A proroci Baala od rána až do polednia volali o dušu, rezali sa mečmi, ale ozvalo sa im len ticho. ***Eliáš potom vzal dvanásť kameňov podľa počtu kmeňov Izraela, vybudoval z nich oltár, okolo neho urobil priekopu a vylial na obeť mnoho vody. Voda stekala, drevo bolo mokré... Eliáš povedal: „Hospodine, Bože Abrahámov, Izákov, Jákovov, Ty si Bohom v Izraeli a ja Tvojím služobníkom... vyslyš, nech sa tento ľud dozvie, že Ty si Hospodin, Boh Izraela...“*** (v. 31-37). „***Vtom spadol oheň Hospodinov, pohltil obeť, drevo, kamene aj prach; i vodu, ktorá bola v priekope, zlízal. Keď to všetok ľud uzrel, padli na tváre a vyznávali: Hospodin je Bohom! Hospodin je Bohom!***“ (v.39).

Baalovi proroci boli pozabíjaní, neušiel ani jeden. Zlý osud stihol i Achába a Ízebel.

A začalo pršať!

Voda z nebies pokropila suchú zem. Aby bola úroda. Lebo nie Baal, ale náš dobrý Boh nám dáva hojnosť všetkého! Ale i do srdca Izraelcov pršal dážď Hospodinov, požehnanie. Takto krásne končí tento príbeh.

Milovaní, ako bola ruka Božia s Eliášom, tak je i s nami, ak sa tej ruky Božej držíme.

Nemôžeme piť z kalicha Pánovho aj z kalicha démonov (1Kor 10,21a)

Boh sa skrže Eliáša postavil proti pohanstvu. Starozákonní Baali boli v skutočnosti démoni, ktorí sa vydávali za bohov. Každé modloslužobníctvo je uctievanie diabla (1Kor 10,20). Ide o život! Večný život!

„Preskúmaj ma, ó, Bože, poznaj moje srdce, skús ma a poznaj moje myšlienky! Vid', či som na ceste do trápenia, a veď ma cestou večnosti!“ (Ž 139,23-24).

„Nič nechcem vlastniť, znateľ
len tomu sa učiť:
- byť stále dieťaťom
v Otcovom náručí.“

V. Blažko

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože náš, že Ti nie sme ľahostajní, že dávaš na nás pozor, vraciaš nás zo zlých ciest, aby sme nezblúdili, ale boli na večné veky Tvoji. Prosíme, pomáhaj nám žiť v pravde; poznať a odmietnuť všetko, čo vedie do bludov. V mene Ježiš, amen.*

Svedectvo: Ako ma modla odvieďa od cesty viery a ako ma Pán zachránil.

Rozhovor: Čo všetko sú modly a prečo sú nebezpečné.

Modlime sa: Za ľudí, ktorí poblúdili z cesty viery.

Danka Zubčáková

24.8.

Telo a duch (čarodejníctvo patrí k telu)

Galatským 5,13-25

Naozaj si ako veriaci môžem robiť, čo chcem, lebo žijem v slobode?

Pravá kresťanská sloboda nie je povolením hrešiť! Nie je povolením si robiť, čo sa nám zachce a ako sa nám zachce. Takéto rozmýšľanie je scestné, zlé a hlavne veľmi nebezpečné.

Ako reaguješ, drahý brat a sestra, keď ti niekto povie, že ti vyveští? Keď ťa niekto zavolá ku liečiteľovi, číta ti z kariet? Nemáš problém s horoskopmi, meditáciou, jogou, či inými podobnými východnými praktikami? Skúšal/a si niekedy vyvolávať duchov, či na niekoho v hneve hovoriť kliatbu a zlorečenie? Nosíš červené šnúrky alebo amulety či talizmany – tak pre istotu, čo ak by to zabralo a pomohlo? Máš doma okultné knihy a predmety, ale je ti to jedno, lebo ty na to neveríš? A ak ťa niekto na to upozorní, že sú to okultné veci, bráňny pre démonov, tak sa ohradíš, že je to zbytočné dramatizovanie a zveličovanie a obhajuješ svoje postoje ako neškodné a zábavné? ... Premýšľaj nad tým, lebo je to smrteľne vážna vec. Pretože ak tieto veci – okolnosti v srdci a mysli zlahčujú a podceňuješ, veľmi ľahko ťa cez ne diabol ovládne a zmanipuluje. Slová apoštola Petra sú viac než výstižné: **„Budte rozvážni, bdejte! Váš protivník diabol obchádza ako revúci lev, hľadajúc koho by zožral; vzoprite sa mu, pevní vo viere, a vedzte, že takéto isté utrpenia sú údelom vášho bratstva po celom svete!“** (1Pt 5,8-9).

Preto ešte raz zdôrazňujem, že ak tieto veci zlahčujú, nebodaj praktizuješ, daj si do poriadku svoj vzťah s Bohom, lebo veľmi pravdepodobne si možno „nábožný“ človek, ale nie si kresťan podľa Písma: znovuzrodený a naplnený Duchom Svätým. To je zásadný a diametrálny rozdiel. Dnes premýšľam týmto smerom, lebo v našom dnešnom texte píše

apoštol Pavol veľmi vážne slová. Žiadne iné miesto nevykresluje kontrast medzi životným štýlom veriaceho naplneného Duchom Svätým a tými, ktorí sú ovládaní hriešnou ľudskou prirodzenosťou. Je to duchovný zápas, ktorý bojuje každý kresťan, pretože diabol chce urobiť všetko preto, aby nás stiahol späť do svojho kráľovstva.

Jedným zo „skutkov tela“ je **„čarodejníctvo – mágia a modloslužba“**, čo je témou celého tohto premýšľania.

Tiež je to vážne preto, lebo je to priame prestúpenie prvého Božieho prikázania a hlboká urážka a zneuctenie živého Boha a Pána. Pozorne si prečítajme plné znenie tohto prikázania: **„Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Neurobíš si vyrezávanú modlu ani podobu ničoho, čo je na nebi hore, čo je na zemi dolu, alebo čo je vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo Ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh horliaci, ktorý trestám nepravosť otcov na synoch, do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí Ma nenávidia, a preukazujem milosť tisícom, ktorí Ma milujú a zachovávajú Moje prikázania“** (2M 20,3-6).

Je to vlastne vzbura voči svätému Bohu. My si to žiaľ v dnešnej dobe a v dnešnej cirkvi veľmi málo uvedomujeme a prežívame. Tak málo sa káže a vyučuje o Božích vlastnostiach, o hriechu, o svätosti a posvätenom živote a o Božej bázni a svätom strachu. Z Boha sme si urobili „kamaráta“, ktorý všetko odpustí, lebo je predsa láska a je „dobrý“ Boh, ktorý predsa musí odpustiť, keď sa pomodlíme a poprosíme o prepáčenie. Je to úplne zvrátená teológia a prístup k Bohu, ktorý je tiež stravujúci oheň a býva v neprístupnom svetle, kam nemôže prísť nič špinavé a znesvätené.

Premýšľajme nad tým, drahí bratia sestry, či je náš kresťanský život životom v Duchu Svätom, alebo v povoľovaní si žiadostiam tela; či žijeme vo vzbure a vlastných túžbach a hriechoch, alebo v posvätení, oddelení a poslušnosti.

„Veď vzbura je hriechom ako čarodejníctvo a kúzlo teráfov sa rovná odbojnosti. Lebo si zavrhol slovo Hospodina, On zavrhol teba, aby si nebol kráľom“ (1S 15,23).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že v Tvojom Duchu je sloboda. Odpusť, že niekedy hľadám slobodu bez Tvojho Ducha a nič to mňa, alebo druhých. Daj, nech v mojom srdci odumrie všetko, čo sa Ti nepáči, a narodí sa to, čo Ti je milé. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh vyviedol z okultizmu, veštenia a podobne.

Rozhovor: Uvedomujeme si, že niekedy nás telo vedie, aby sme robili čarodejnícke veci? Aké? Očistujeme sa od nich?

Podporujme sa: Rozprávajme si svedectvá, aby sme sa vyhli akémukoľvek čarovaniu, či vešteniu, napríklad keď klopeme na drevo s VIEROU, že to prinesie šťastný koniec.

Prosme za: Vieroučný výbor, aby pevne stál na Písme a Duchu Svätom.

31.8.

Peter a Šimon kúzelník

Skutky 8,14-25

Určite ste už mnohokrát počuli pieseň Mira Žbirku, v ktorej sa spieva: *„Možno sa ti zdá, že nie som tým, čím som. Že sa iba hrám a verím prázdny snom.“* Nie-

kedy naozaj stretávame ľudí, pri ktorých si nie sme istí, čím sú. Zdá sa nám, že nie sú opravdiví, úprimní vo svojich postojoch a hodnotách. Že sa iba na niečo hrajú. Najhoršie je, keď niekoho, kto sa iba zdá, stretneme medzi kresťanmi. Nie je to však nič nové pod slnkom. Zdanlivých „nasledovníkov“ Krista nachádzame už v prvej cirkvi.

Príkladom takého „úprimného“ kresťana bol aj Šimon zo Samárie. Bol mužom zaoberajúcim sa mágiou, čarami. A tým, čo dokázal, vedel ohúriť a ovplyvniť ľudí vo svojom okolí. Považovali ho za veľkého a zdá sa, že on si o sebe myslel to isté. Zrazu k nim však prišiel Filip, jeden z apoštolov **a zvestoval im Krista** (Sk 8,5b). Pán Ježiš mocne požehnával jeho službu a my čítame, že **bola v tom meste veľká radosť** (8,8) a **дали sa krstiť mužovia i ženy** (8,12c). Šimona to všetko zaujalo. Nie však svedectvo o Kristovi, Božom Synovi, ktorý zomrel za hriešnikov, ale to, čo toto svedectvo sprevádzalo: **z mnohých posadnutých vychádzali nečistí duchovia a kričali silným hlasom; aj mnohí porazení a chromí boli uzdravení** (8,7). V prostredí plnom „mágie“ Pán Ježiš viditeľne porážal mocnosti zla. Šimon však videl len zázraky a čary, ktoré boli lepšie a väčšie, než dokázal robiť on. To bolo to, čo ho priťahovalo k cirkvi, k ľuďom, v živote ktorých konal Pán Ježiš tie zázraky. Ale nevidel ten najväčší div – div vykúpenia, odpustenia, nového života. Nevidel znamenia, ktoré ukazovali na Krista, na Spasiteľa, videl len niekoho, kto ho uvádzal do úžasu. Dal sa pokrstiť, vyznal svoju vieru v Ježiša, Syna Božieho, ale jeho viera bola postavená na hlinených nohách. Bola postavená na zázrakoch, nie na pokání, nie na milosti

a Kristus bol pre neho (zdá sa) len jedno z ďalších božstiev tohto sveta.

To sa ukázalo vo chvíli, keď tam prišli vyslanci z Jeruzalema, aby potvrdili opravdivosť toho, čo sa dialo v Samárii. Tým osvedčením bolo, že aj na týchto pohanov zostúpil Duch Svätý. Veľmi dôležitá udalosť, pretože tým Trojjediný Boh potvrdil, že Kristova obeť a Božia milosť je tu naozaj pre všetkých, aj pre *národy*, pre *gójim* = ne-židov. Šimon však, samozrejme, videl niečo iné. Nie milosť Božiu, ale niečo, čo by mu prinieslo ešte viac slávy a moci medzi ľuďmi. Niečo veľké. A on bol ochotný za to poriadne zaplatiť. Dostal však niečo úplne iné. Dostal pokarhanie, a to veľmi prísne. Peter totiž videl, že jeho **srdce nie je úprimné pred Bohom**. Patrílo svetu, nie Trojjedinému Bohu. Šimon počul, videl tak veľa, a predsa vôbec nič nepochopil. Kristus, Ten ukrižovaný a vzkriesený, pre neho zostal tajomstvom. Stal sa „kresťanom“, bol pokrstený, vyznal svoju vieru, a predsa nezískal to najdôležitejšie: spasenie.

Skôr, ako sa nad Šimonom pohoršíme, skúsme popremýšľať, ako je to s našou vierou, vzťahom s Pánom Ježišom. Je Ježiš Pánom môjho života, jedinou Cestou k Otcovi a k záchrane? Alebo je len súčasťou nejakého „folklóru“? Očakávam od Neho záchranu pred ztrate- ním, odpustenie svojich hriechov, alebo sa uspokojím s ochranou, pomocou, zázrakmi či prosperitou? Je môj vzťah k Nemu úprimný, meniaci celý môj život, alebo sa iba hrám a verím prázdny- m snom, ako spieval Miro Žbirka? Som kresťan – patriaci Kristovi – alebo sa ním len zdám? Nevieme, či Šimona Petrove slová zastavili. Dúfam však, že náš príbeh tohto zdanlivého kresťana povedie

k zamysleniu a možno aj k obnove našej viery.

Daniela Mikušová

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že nám dávaš v Kristovi jedinú Cestu, lebo je to jediná naozaj dobrá Cesta. Odpusť, že sa jej nedržím celou dušou. Naplň ma vierou, ktorá ma vtiahne do Ježiša. Amen.*

Svedectvo: Ako som pochopil/a, že ani po krste nesmiem mať žiadne cudzie duchovné sklony.

Rozhovor: Akú máme motiváciu v Cirkvi? Chceme hlavne niečo pre seba?

Podporujeme sa: V očisťovaní viery. Nech sme zameraní viac na pomoc druhým, než na získanie niečoho pre seba.

Prosme za: Ludí zamotaných v okultizme. S citom, ale aj dôrazom za nich zápasme.

7.9.

Deti diabla

1.Korinským 12,1-6

Svätá Trojica – Otec, Syn a Duch Svätý. Traja v jednom a jeden v troch. Zaujímavý obraz. Bez Otca niet stvorenia, bez Syna niet života a bez Ducha niet vedenia. Pre človeka je to síce možno nepochopiteľné, lebo by všetko chcel chytiť, vyskúšať, vidieť: *Áno, Pán Boh – v poriadku, Pán Ježiš – v poriadku, ale Duch Svätý je trochu tajomný. Mám Ho, nemám Ho, ako to môžem vedieť?!?*

Podme v skratke prebehnúť Svätým Písmom:

- Duch Boží sa oživujúci vznášal nad vodami... (1M 1,2)
- Duch Hospodina zostúpil na Dávida... (1Sam 16,13)

- Nevezmi odo mňa Svojho Svätého Ducha... (Ž 51,13)
- Svätým Duchom bude naplnený (Ján)... (Luk 1,15)
- Svätý Duch vás naučí v tú istú hodinu... (Luk 12,12)
- Vy budete pokrstení v Duchu Svätom... (Sk 11,16)
- Láska Božia je vyliala skrze Ducha Svätého... (Rim 5,5)

Ak sme sa našli v týchto veršoch a je pre nás dôležité, aby hnacou silou v našom duchovnom živote bol jedine Duch Svätý, sme na správnej strane. Keď povieme: **Pán Ježiš**, hovoríme to vždy v moci Ducha Svätého. Preto nikdy neberieme Jeho meno nadarmo a nevyslovujeme v takých situáciách, ako to často môžeme počuť z úst neveriacich. Smutnejšie je, ak ho nezmyselne vyslovuje aj veriaci. Často napomínam aj deti v škole, keď spomínajú meno Ježiš tam, kde to nepatrí. Satan sa snaží toto nádherné sväté meno znevážiť, lebo sa Ho bojí. Takže ak budeme chváliť a velebiť Boha skrze drahé meno Ježiš, naplníme podstatu Božej Trojice aj v našich životoch. Uctieваме tak Otca i Syna i Ducha Svätého.

Nezabúdaj v žiadnych životných situáciách, že Jeho meno je sväté a je pre nás obrovskou výsadou, že Ho môžeme vôbec vyslovovať. Pán Ježiš práve preto prišiel na túto zem, aby nám otvoril cestu späť do nebies. Sme Jeho drahou krvou vykúpení aj vykúpaní. V tej krvi nachádzame slobodu Božích dietok.

A Duch Svätý k nám prichádza ako Pomocník, Radca, Tešiteľ a v našom tele si dokonca postavil chrám (1Kor 6,19). Ak tomu ešte úplne neveríš, volaj na

Pokračovanie na strane 19.

Žijeme (s) Pánom

Galatským 2,20

**Evanjelický a.v. farský úrad
044 45 Rankovce 21**

Prihláška na Biblicko-rekreačný týždeň v Herľanoch 7. – 11. 10. 2024

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA:

Priezvisko

a meno:

adresa:

ulica:

PSČ, mesto:

rok narodenia:

telefón:

podpis:

Objednávka	raňajky 5,00 €	obed 7 / 4 €	večera 6 / 3,5 €	ubytovanie 16,50 €
pondelok	xxx	xxx		áno – nie
utorok				áno – nie
streda				áno – nie
štvrtok				áno – nie
piatok			xxx	xxx

AKO VYPLNIŤ OBJEDNÁVKU:

strava – celá porcia: číslo 1
polovičná porcia: číslo ½
bez jedla (porcie): číslo 0

ubytovanie – zakrúžkujte správnu odpoveď

Iné poznámky (napr. diéta):

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: ecav@rankovce.sk

Program BRT MoS, Herľany 7. – 11. 10. 2024

Žijeme (s) Pánom

*Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem
v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval
a seba samého vydal za mňa.*

Galatským 2,20

pondelok 7. 10.

14.00 – 16.00 – registrácia

16.30 **otváracie bohoslužby**

18.00 – večera

18.45 predstavenie sa účastníkov,
večerná pobožnosť

16.30 seminár II. **Hnutie prebudenia
v ECAV – I. – Spener a Francke –
Miki Lipták**

18.00 – večera

19.15 večerná pobožnosť

19.45 film

utorok 8. 10.

7.30 – raňajky

8.30 ranná pobožnosť

10.00 prednáška: **Prebudenie hriešneho
človeka – Zbyšek Kaleta, Albrechtice**

12.30 – obed

16.00 modlitebné skupinky

17.30 – večera

18.45 večerná pobožnosť

19.30 film

štvrtok 10. 10.

7.30 ranná pobožnosť

8.30 – raňajky

10.00 prednáška: **Kresťan pod tlakom –
Monika Beňová**

12.30 – obed

16.00 bohoslužby s Večerou Pánovou

17.30 – večera

18.45 večerná pobožnosť

19.00 pozdravy a svedectvá

streda 9. 10.

7.30 – raňajky

8.30 ranná pobožnosť

10.00 prednáška: **Život nového človeka
– Zbyšek Kaleta**

12.30 – obed

15.00 seminár I. **Odovzdávanie viery –
Janka Kaletová**

piatok 11. 10.

7.00 – raňajky

7.45 ranná pobožnosť

8.30 prednáška: **Evanjelická cirkev
Kristova a jej perspektívy –
Ivan Elko, gen. biskup ECAV**

10.30 uzavretie biblicko-rekreačného
týždňa

11.30 – obed

Informácie:

Drahi a milovaní, opäť pre vás pripravujeme náš biblicko-rekreačný týždeň v našich Herľanoch s Božím slovom, modlitbami a vzájomným spoločenstvom. Tu sú základné a predbežné informácie, prihlášku odstrihnite a pošlite podľa svojho záujmu čo najskôr.

Ako to možno urobiť: prihlasovacím formulárom na modlitby.sk, prípadne mailom (ecav@rankovce.sk), alebo poštou (Farský úrad 044 45 Rankovce 21). Prosíme, neprihlasujte sa telefonicky, iba v nutných prípadoch. Pri mailovom prihlásení treba počkať na spätnú odozvu od nás (je to istejšie). Prosíme, prihlasujte sa do 3. 10. 2024 na adrese:

Evanjelický a. v. farský úrad
044 45 Rankovce 21,
alebo mailom:
ecav@rankovce.sk

Ubytovanie bude v budovách Gejzír a Branisko, obidve cena 34,50 € so stravou na deň/osobu, 29 € s pol. stravou (celé: 138 € / 116 €).

Poplatok prosíme zaslať dopredu – polovicu na číslo účtu MoS ECAV:
SK31 0900 0000 0001 8266 7032.

Názov účtu: MOS ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava

Do správy pre prijímateľa napíšte priezvisko/á, za koho platíte.

Peniaze neposielajte na adresu do Rankoviec, ale iba na účet.

V návratke vyznačte, ak máte nejaké špeciálne želanie, najmä diétu, či spoločné ubytovanie. V kuchyni sa nám snažia vychádzať v ústrety (bežne varia bezlepkovo, šetriacu diétu, vegetariánsku).

Odchody autobusov z Košíc (cesta trvá cca 40 min.):

6.05; 6.20; 7.20 (s prestupom v Bidovciach); **11.05; 12.30** (s prestupom v Bidovciach); **14.25; 15.35; 16.45; 18.35; 20.30** (stav aktualizovaný). Autobusová stanica v Košiciach je v blízkosti železničnej na Staničnom námestí, nástupište č. 33. Vystúpte v Herľanoch na zastávke, za ňou v parku uvidíte stredisko TUKE, kde bude naše stretnutie.

Ak by prihlásený zo závažných dôvodov **nemohol prísť**, nech to oznámi aspoň deň vopred nám na tel. č. 0918 828 307, alebo: ecav@rankovce.sk. Vyhne sa tak nedorozumeniam pri organizácii. V opačnom prípade nebudeme môcť vrátiť celý poplatok (najmä za stravu).

Tešíme sa na spoločné stretnutie s vami!

Ďakujeme za vaše modlitby.

manželia Luboslav a Monika Beňovci

Pokračovanie zo strany 14.

Neho. **Proste a dostanete!** Boh nám Ho ponúka každému rovnako. Duch Svätý chce naplniť každý život, ktorý bol odovzdaný do rúk Vykupiteľa, očistený od hriechov skrze krv Pána Ježiša. Túžme po tom, aby nás Duch Svätý naplnil a my sme mohli žiť plnohodnotný život s Pánom Bohom!

Modlitba: *Ďakujeme Ti, drahý náš Otče nebeský, že si nás tak predivne utvoril na Svoj obraz. Ďakujeme Ti, Synu, že si sa obetoval za naše hriechy a zomrel si, aby sme my mohli žiť. Ďakujeme Ti, Duchu Svätý, že Ty nás naplňuješ, Ty nám pomáhaš pochopiť Božie tajomstvá ukryté v Písme Svätom. Túžime, aby sme Ťa mali vždy viac a viac, a tak mohli vykonať všetko, čo máme vykonať. Amen.*

Prosme za to: aby v našich životoch vládol Duch Svätý, aby sme žili svätý, bezhriechy život.

Hovorme o tom: čo pre mňa znamená Svätá Trojica: Otec, Syn a Duch Svätý.
Alica Pipperová

Prosme za: žiakov, deti zo škôlok, jaslí, študentov...

14.9.

Nedávajte miesto diablovi – boj je o každodenných veciach

Efezským 4,25-32

Skúsme si položiť takéto otázky: *Dávame denne Bohu dost' miesta? Má dost' priestoru v našom premýšľaní, v bežných denných aktivitách? Trávime s Ním dost' času? Je to ON, komu patrí naše vstávanie i zaspávanie? Čím plníme svoje srdce? Čo*

denne prúdi do našej mysle? Veľa otázok – ale rozhodujúce sú odpovede. Dávame miesto Bohu? Plníme sa Duchom Svätým? Pretože ak Bohu nedávame dostatok miesta a času, tak si toto všetko bude nárokovať náš nepriateľ – diabol.

Problém pri „**dávaní miesta diablovi**“ je v tom, že ani nemusíme vedieť, že mu ho dávame. Nerobíme to úmyselne. Pán Ježiš ale upozorňuje, aký je náš nepriateľ nebezpečný a definuje ho: „**On bol vrahom ľudí od počiatku a nestál v pravde, lebo nieto v ňom pravdy. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho vlastného, pretože je luhár a otec lži**“ (J 8,44). Už len z tohto princípu by sme ho nemali podceňovať, ani sa mu vysmievať, ale o to viac v poslušnosti a dôvere žiť podľa Božieho slova a v moci a plnosti Ducha Svätého.

Ako sme na tom ale my? Máme odvahy sa pýtať: „*Kde v našich životoch a rodinách dávame miesto diablovi? Kde máme „otvorené dvere“?*“ Apoštol Peter upozorňuje: „**Buďte rozvážni, bdejte! Váš protivník diabol obchádza ako revúci lev, hľadajúc, koho by zožral**“ (1Pt 5,8-9).

Boží nepriateľ urobí všetko preto, aby kresťana umlčal, zastavil, otupil, znechutil, odviedol zo správnej cesty; urobí čokoľvek, aby mu vzal zo srdca vieru, oheň, vášeň a aby umlčal Ducha Svätého. Preto je také dôležité „**nedávať miesto diablovi!**“ Tu hrá pre nás hlavnú úlohu poslušnosť a dôvera v Božie vedenie v akejkoľvek situácii.

Smutné na tom všetkom je, že my – Boží ľud – mu to dosť často uľahčujeme a umožňujeme a potom žijeme porazené životy.

Pozrime sa ešte podrobnejšie na náš text a v kontexte Pavlových slov premýšľajme, v čom môžeme dávať „**miesto**

diablovi“, a modlime sa, nech nám Duch Svätý zjaví pravdu.

- *Preto odložte lož*
- *Hnevajte sa, ale nehrešte*
- *Nekradnite*
- *Nijaké mrzké slovo nech vám nevychádza z úst*
- *Nezarmucujte Svätého Ducha Božieho*
- *Nebudte rozhorčení – zatrpknúť*
- *Vášnivosť, hnev a krik i rúhanie so všetkou zlosťou nech sú od vás vzdialené*

Skúmajte sa vo svetle tohto Slova a modlite sa, aby vám Duch Svätý odhalil, či ešte stále niečo z týchto „diablových“ vlastností nemá miesto vo vašom srdci a myšli. Otvorte si Písmo na tomto texte – Ef 4,25-32 a čítajte si s vyznávaním a vďakou všetky protiklady, Božie návody k týmto negatívnym výrokom.

Jakub ukazuje cestu: „*Podďajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablu – a utečie od vás*“ (Jk 4,7).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že vstupuješ do našich každodenných vecí a rozhodnutí. Odpusť, že niekedy dávame miesto diablu, aby ich ovplyvnil. Daj nám srdce, čo bude v plnosti poslúchať Ducha Radcu, aby sme ostali slobodnými. Amen.*

Svedectvo: Ako moje všedné rozhodnutie otvorilo dvere diablu a ako mi Boh pomohol.

Rozhovor: Čo všetko musíme robiť, ako rozmýšľať, aby sme nedali priestor tomu Zlému?

Podporujme sa: Vo vytrvalosti. Nech nezanedbáme veci, ktoré zatvárajú dvere diablu.

Prosme za: Súdnicstvo, aj cirkevné, aby v ňom bolo viac a viac spravodlivosti.

21.9.

Posadnutý v Gadare

Matúš 8,28-34

Nikde v Starej zmluve nemáme príbeh o tom, že by niekto z niekoho vyhánal démonov a prikazoval nečistým duchom, aby vyšli z človeka. Toto všetko sa zmenilo príchodom Pána Ježiša. Stačí si čítať pozorne Markovo evanjelium. Takisto to bol jeden z hlavných pokynov pre Jeho učeníkov, keď ich vysielal medzi ľudí: „*Týchto dvanástich vyslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov nechodte a do samaritánskeho mesta nevchádzajte. Ale radšej choďte k ovciam strateným z domu izraelského. Choďte a kážte: Priblížilo sa kráľovstvo nebeské. Nemocných uzdravujte, mŕtvych krieste; malomocných očisťujte, démonov vyhánajte; zdarma ste prijali, zdarma dávajte*“ (Mt 10,5-7). Alebo tiež čítame v Markovi: „*Nato zavolať si dvanástich a začal ich rozosielať po dvoch; dal im moc nad nečistými duchmi... Vyšli teda a kázali pokánie, vyhánali mnohých démonov, olejom pomazali mnohých nemocných a uzdravovali ich*“ (Mk 6,7-13).

Veľmi expresívny príbeh vidíme pri uzdravení – oslobodení posadnutých v Gadarskom kraji. Pre Židov to bol pohanský kraj, kam nesmeli chodiť, lebo tam bývali pohania, čo naznačuje aj veľká črieda svíň (tieto zvieraťá boli pre Židov nečisté).

Na tomto príbehu je silné to, že napriek tomu, že títo muži mali doslova „*légiu démonov*“, teda veľké množstvo, ako o tom píše Marek, ani taký počet démonov nemohol zabrániť tomu, aby tí muži nebežali priamo k Ježišovi. Ako veľmi muselo byť srdce Božieho Baránka zlomené, keď vi-

del takéto ľudské trosky, ktoré kedysi boli krásnymi ľuďmi. Ale následkom toho, že boli doslova posadnutí – démonizovaní, sa z nich stali poľutovaniahodné ľudské bytosti v zúfalom stave. Marek to opisuje veľmi priamo a otvorene: „**býval totiž v hrobch, a nikto ho nemohol sputnať ani reťazami. Často ho síce sputnali a zviazali, ale roztrhal reťaze a polámал putá a nikto ho nevládal skrotiť. Tak býval celé dni a noci v hrobch a po vrchoch, kričal a tĺkol sa kameňmi**“ (Mk 5,3-5). No keď uvideli Ježiša, ich reakcia bola prekvapivá: **Zrazu vykriekli: „Čo ta do nás, Boží Syn? Prišiel si nás sem mučiť pred určeným časom?“**

Ten človek mal légiu démonov a ako Ježiš prechádzal okolo, utekal smerom k Ježišovi a uctieval Ho (Mk 5,6-7). Napriek tomu, že mal v sebe démonov, nemohli mu zabrániť, aby bežal k Ježišovi. Démoni ho neprinútili ísť k Ježišovi; išiel zo svojej vlastnej vôle, a tak nám ukázal, že démoni nemali nad ním absolútnu kontrolu; inak by mu zabránili ísť k Ježišovi.

Nezáleží na tom, čo satan robí, ty máš moc a vplyv anulovať čokoľvek, čo urobil. Ľudské bytosti boli stvorené na vyššej úrovni než anjeli a uvedom si, že démoni sú padlí anjeli! Keď Boh stvoril človeka, udelil mu moc nad satanskými silami. Avšak pretože v záhrade Eden človek padol, stratil svoju autoritu. Ježiš Kristus prišiel, aby nám dal autoritu v Jeho mene, takže čo nemôžeme urobiť našou ľudskou schopnosťou, môžeme teraz urobiť v Jeho mene.

Ak žijeme v dôvernom osobnom vzťahu s Pánom Ježišom, chodíme v poslušnosti a v Duchu Svätom, máme ako Boží synovia a dcéry autoritu nad mocnosťami temnoty, máme právo prikazovať nečistým duchom a oni musia poslúchať. Nie

preto, že my sme takí duchovní supermani, ale preto, že Pán Ježiš žije v nás, že máme pečať Jeho Ducha a pomazanie. Samozrejme, opäť je tu otázka, či je to pre nás krásna teória, alebo máme aj skúsenosti a vieme v tejto autorite žiť a chodiť. Nedajme sa oklamať falošnou teológiou a názormi moderného sveta, že démoni neexistujú, alebo že to patrí do „zaostalých krajín“ tretieho sveta, kde na takéto veci ľudia veria. Duchovné moci a sily sú rovnako reálne v krajinách tretieho sveta, ako tu v modernej Európe. Je tragické, že v cirkvi sa o tejto vážnej téme tak málo vyučuje, tak málo sú veriaci vystrojení a učení, ako sa brániť, ako chodiť v slobode, ako pomáhať iným.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že nás oslobodzujete od démonov, ktorí by nás inak zničili. Odpusť, že si to málo vážim a málo s Tebou spolupracujem na oslobodení sveta. Daj mi vieru a posilnenie v Duchu Svätom, nech patrím medzi Tvojich dobrých bojovníkov. Amen.*

Svedectvo: Ako Boh oslobodzuje aj dnes.

Rozhovor: Čo robíme, aby boli ľudia slobodní od diablových služobníkov?

Podporujme sa: V spoločných zápasoch za ľudí, čo to potrebujú.

Prosme za: Izrael, nech tam vládne Boh, ktorý je láska.

28.9.

Znamenie viery

Marek 16,17-18

A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v Mojom mene budú vy-

háňať démonov, novými jazykmi budú hovoriť, hady budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chórých budú klásť ruky a tí budú zdraví.

Pán Ježiš rád hovoril príklady zo života. Čo sa z nášho bežného života podobá na znamenia? Predsa dopravné značky. Keď ideme po rovnej diaľnici, celé kilometre nevidíme žiadnu. Keď sme však na nebezpečnej ceste v spleti zákrut a domov, nájdeme aj tri na jednom stĺpe.

Podobne je to so znameniami. Dožívame obdobie, keď Cirkev išla v našich končinách po diaľnici. Štát prispieva na platy, niekedy aj kostoly, umožňuje vyučovanie na školách, aj evanjelizácie. Nehovorím, že je to zlé, ale nepotrebujeme zvláštne znamenia, keď si môžeme kúpiť aj desať Biblií a prečítať v nich všetko podstatné. Neverí len ten, kto nechce.

Iné je to v nebezpečných a zložitých oblastiach sveta. Odtiaľ počúvame či čítame správy o mnohých zázrakoch. Teda aj my môžeme mať zložitú situáciu. V čase, keď som prechádzal z okultizmu ku Kristovi, zažil som viac nadprirodzených vecí, ktoré boli veľmi zjavné.

Samozrejme, aj teraz sa stane, že Pán odpovie na modlitby a uzdravuje, či zabezpečuje. Sú to však iné veci, ako znamenia, o ktorých práve píšem.

Radujme sa, že Pán posielal Svojich služobníkov, aby niesli Evanjelium a pritom im pomáha Svojimi znameniami. Práve čítam knihu *Slovo prišlo v moci* o duchovných zápasoch jednej misionárky. Bola uprostred kmeňa Balangaj, ktorý uctieval akýchsi duchov. Niektoré ženy im slúžili. Misionárka Joanne Shetler však tieto médiá oslobodila, hoci z toho mala najprv zlé pocity. Balangajovia sa na ňu hnevali, lebo vedeli, že médium zomrie, keď niekto naruší jeho

službu. Lebo tí ich duchovia to údajne nechcú odpustiť. Ale museli – po modlitbe: „Bože, ukáž, že si silnejší než démoni.“

Najdôležitejšie však bolo, že tieto ženy pochopili, že nájdú ochranu len v Kristovi, a tak získali od Neho aj spasenie a večný život. A slová večného života potom horlivo šírili medzi ostatnými domorodcami.

Samotné oslobodenie tak bolo znamením pre mnohých, že Ježiš je Pán. To bolo najdôležitejšie:

Lukáš 10,19-20: „***Ajhľa, dal som vám moc šliapať po hadoch a po skorpiónoch, aj moc nad všetkou silou nepriateľa; a nič na svete vám neuškodí. Ale nie z toho sa radujte, že sa vám duchovia poddávajú; radujte sa radšej, že vaše mená sú zapísané v nebesiach.***“

Radujem sa, že tieto znamenia sú určené hlavne na spasenie mnohých a aj nám pomáhajú, aby sme s bážňou a chvením konali svoje spasenie (Filipským 2,12). Prijímajme ich, keď treba prijímať, a nebuďme zmätení, keď ich práve nezažívame. Stvoriteľ je múdry a vie, kedy a čo má ľuďom poskytnúť.

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, za ľudí, ktorí nám niesli Evanjelium, a za znamenia, ktoré si dával tým, čo ich práve potrebovali pri službe. Prosím, šír Tvoje Slovo aj cezo mňa a podporuj ma podľa Tvojej múdrosti. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Boh pomohol znamením, keď som potreboval prijať Evanjelium.

Rozhovor: Veríme, že Pán koná nadprirodzene aj dnes? Kedy a ako?

Podporujme sa: Pomáhajme si navzájom šíriť Evanjelium. Modlime sa za to, vzdelávajme, zdieľajme skúsenosti.

Prosme za: Misionárov vo svete.

Peter Dubec

Budme vďační za Modlitebné spoločenstvo

Elišáš bol človek podrobený utrpeniu ako vy. Ale horlivo sa modlil, aby nepršalo, a nepršalo na zemi tri roky a šesť mesiacov (Jakub 5,17).

Priznám sa, že niekedy mám pochybnosti, či sa modliť: *Veď Boh vie, veď On rozhoduje, veď len On má moc, veď Jeho vôľa sa stane... Tak načo niečo hovoriť?*

Zaujímavé však je, že On sa rozhodol dať nám slobodnú vôľu. Inými slovami, Jeho vôľou je, aby sme žili tú svoju slobodne. Pravda, je to možné až po našom znovuzrození – keď sa obnoví aspoň vnútorný človek, ktorý „*s radosťou súhlasí s Božím zákonom*“ (Rímskym 7,22). Vtedy naše rozhodnutia neubližujú. Keď však máme zlé nápady, Pán nás niekedy obmedzuje, aby to neskončilo katastrofou. A nielen Pán obmedzuje. Keď dávame miesto diablu, on to miesto zaujme.

Ale ak hľadáme posvätnosť (Židom 12,14), v ktorej je aj spravodlivosť, platí pre nás: **Veď Pánove oči hľadajú na spravodlivých, Jeho uši načúvajú ich prosbám, ale Pánova tvár je proti tým, čo robia zle** (1Pt 3,12).

Je to nádherné zaslúbenie. Samozrejme, spravodlivosť nemáme zo svojich skutkov, ale z viery, ktorá je činná skrze lásku. Skrze Boha, ktorý je láskou (1J 4,16). Na a táto Láska nás spája do spoločenstva. Myslím, že aj preto Pán Ježiš slúbil: **Ak sa dvaja z vás dohodnú na niečom na zemi, že budú prosiť o to, dostane sa im toho od Môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v Mojom mene, tam som medzi nimi** (Mt 18,19-20).

Áno, okrem ľudí tam musí byť aj On duchovne prítomný, aby sa naplnili prosby. Je to pre nás, ako MoS, na jednej strane výsada, na druhej zodpovednosť. Chráňme a zveľaďujme si tento dar. Posilňujme sa navzájom. Modlime sa jedni za druhých, nech naša práca priniesie ovocie svetlu.

Peter Dubec

Fara

Každé nedeľné ráno zvony pozývali ľudí na bohoslužby. Do kostola v strede dediny prichádzal slúžiť farár z neďalekého mesta, keďže v zbore už roky nemali svojho kazateľa. A tak stará fara oproti kostolu zostávala prázdna. Žalovala čas a pýtala si opravu. Za budovou fary sa prudko do kopca tiahla veľká záhrada.

Spoločenstvo veriacich neprestávalo túžiť a nieť na modlitbách prianie, aby bola kňazská stanica opäť obsadená. V nádeji, že bude pre koho, pustili sa do rekonštrukcie fary. Vraj: *kresťan má používať tri veci: Bibliu, spevník a peňaženku*.

Tak podobne malé spoločenstvo začalo veľké dielo – s Božím slovom, hlasnými chválami a štedrými milodarmi. Muži, ženy, starí i mladí nešetrili svoj čas ani námahu. Až kým sa nevyčerpali všetky zdroje. Potom práce na stavbe zastavili, odložili náradie a zložili ruky k modlitbe. A s vďakou a prosbou o ďalšie Božie vedenie pre dni, ktoré mali prísť, rozišli sa domov.

Na oblohe sa zbíhali ťažké mračná. V noci prišla silná búrka a príválový dážď. Ráno ľudia počítali škody. Budova fary však stála pokojne. A na dvore sa objavila veľká kopa piesku, ktorú príválová voda zmyla z prudkého záhradného svahu. Práve toľko piesku, koľko bolo potrebné na pokračovanie stavebných prác.

Obnovu fary napokon úspešne dokončili.

Prednedávnom som telefonovala s priateľkou zo spomínaného zboru. Prešli už roky odvtedy, čo majú svojho farára.

V súčasnosti sa stretávajú aj počas týždňa na biblických hodinách. A tak sa dostali aj k spoločnému čítaniu knihy Nehemiáš, ktorá opisuje udalosti, ako po návrate z babilonského zajatia Židia znovu postavili hradby Jeruzalema a obnovili život viery.

Lud vyznával: „**Ty si jediný, Hospodine, Ty si stvoril nebesá; nebesá nebies a ich všetky voje, zem i všetko, čo je na nej, moria i všetko, čo je v nich. Ty to všetko udržuješ nažive, Tebe sa klaňajú i voje nebies**“ (Neh 9,6).

Od jari do jesene kvitnú pestrofarebné muškáty na okenných parapetoch vnovenevej fary. Keď nedelne zvony pozývajú k bohoslužbe, domáci farár prichádza z fary do chrámu zvestovať Božie slovo. To isté živé Slovo, z ktorého Izraelci poznali Božiu milosť a z nej prameniacu radosť.

Uvaľ na Hospodina svoje diela a tvoje úmysly sa zdaria (Príslovia 16,3).

Dagmar Fassingerová

Z knihy Nehemiáš

Keď sa Nehemiáš opýtal, ako sú na tom Židia, ktorí zostali po zajatí, a na Jeruzalem, dostal túto odpoveď: „**Pozostali, ktorí zostali po zajatí, nachodia sa tam v kraji vo veľkej tiesni a potupe; hradby Jeruzalema sú zrúcané a jeho brány spálené ohňom**“ (prvá kapitola, tretí verš). Keď to Nehemiáš počul, sadol si, plakal a smútil niekoľko dní; postil sa a modlil pred Bohom v nebesiach (v.4). Dňom i nocou prednášal svoje modlitby a vyznával hriechy: „**Veľmi ťažko sme sa proti Tebe previnili a nezachovávali sme príkazy, ustanovenia a práva, ktoré si vydal Svojmu služobníkovi Mojžišovi...**“ (v.6-7). Nehemiášov smútok a žiaľ boli úprimné, a tak dostal od Boha poverenie mesto Jeruzalem znovu vybudovať (druhá kapitola, tretí až piaty verš). A tak ho i viedla **dobrotivá ruka Božia** (v.8). Došiel do Jeruzalema a pobudol tam tri dni (v.11). Presvedčil sa na vlastné oči, že hradby Jeruzalema sú plné trhlín a brány spálené (v.13). A potom všetkým v Jeruzaleme (kňazom i robotníkom a ostatným) povedal: „**Vidíte zlé položenie, v ktorom sa nachádzame, že Jeruzalem je zborený a jeho brány sú spálené. Nože, postavme hradby Jeruzalema, aby sme neboli ďalej na posmech**“ (v.17). Potom im Nehemiáš rozprával o Božej ruke, ako dobrotivo vládla nad ním, načo sa mu od Židov dostalo tejto odpovede: „**Vzchopme sa a dajme do stavby.**“ – a priložili ruky k dobrému dielu (v.18). Budovali brány, osádzali ich vrátami, zámkami i závorami (tretia kapitola).

Aj z našich modlitieb môže niečo vyrásť, byť niečo opravené, zachránené, vybudované. Rovnako z našich slov a činov. Každý z nás buď niečo buduje, alebo niečo búra – napríklad i posmechom, zľahčováním či nezdravou kritikou. *Buduješ, alebo búraš?* Dokonca i s vierou je to tak: *buduješ vieru (svoju či niekoho iného), alebo ju búraš?* Skutočne je to vždy len jedna z týchto dvoch možností.

Miriam Kubičková

Sila slova, sila lásky a trpezlivosť v spolunažívaní

Predniesol im (Ježiš aj) iné podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo je podobné človeku, ktorý na svojom poli zasial dobré semeno. Kým však ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, nasial kúkoľ medzi pšenicu a odišiel. Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, vtedy sa ukázal aj kúkoľ. Sluhovia prišli k hospodárovi a povedali mu: ‚Pane, či si na svoje pole nezasial dobré semeno? Kde sa potom vzal kúkoľ?‘ On im odpovedal: ‚To urobil nepriateľ.‘ Sluhovia sa ho spýtali: ‚Chceš, aby sme išli a vyzbierali ho?‘ On však odpovedal: ‚Nie! Aby ste pri zbieraní kúkoľa nevytrhali súčasne aj pšenicu. Nechajte oboje rásť spolu až do žatvy. V čase žatvy poviem žencom: ‚Vyzbierajte najprv kúkoľ a zviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zveďte do mojej stodoly‘“ (Matúš 13,24-30).

Ešte dobre, že aj učenici mali s tým problém a opýtali sa priamo Ježiša. Problém začína realitou: Na tomto svete žijeme spolu – kúkoľ aj pšenica. Dobrí aj zlí, dobro aj zlo. A čo s tým? Najmä, keď ide o našich blízkych, alebo dokonca o nás samotných v súvislosti s tým, čo čítame v Liste Rímskym 3,10-11: **Nieto spravodlivého ani jedného, niet rozumného, niet nikoho, kto by hľadal Boha.**

Nedá sa s tým nič urobiť...? Roľníci majú aspoň postreky na burinu... Vytrhať, odstrániť zlo! Ježišovo NIE! je jednoznačné: **Nechajte, nech oboje rastie spolu až do žatvy...**

Dobro a zlo musí existovať vedľa seba – má to zmysel. Tak nás učili už v škole – vývoj napreduje v protikladoch (konfliktoch) – bez protikladov stagnuje. Tu je však naznačené niečo zvláštne: z kúkoľa totiž nikdy nebude pšenica, ale zlý človek sa môže stať dobrým, **veď Ježiš prišiel, aby spasil hriešnikov** (1Tim 1,15-16), aby ospravedlnil bezbožného (R 5,1-6), aby nás, ktorí sme boli kúkoľom, zmenil na pšenicu – aby sme boli znovuzrodení (1Pt 1,23). Nejde však o polepšenie, ale o radikálnu zmenu, o znovunarodenie – o **novotu života: Ako by sme mohli my, ktorí sme zomreli hriechu, v ňom ešte žiť?** (pozri celý text R 6,1-6).

Ježiš v podobenstve naznačuje, že k tomu potrebuje aj nás, ktorí sme uverili, nás, ktorí sme uverili v lásku, ktorí sme bližšie k Nemu a ON k nám... jednotlivca aj cirkevný zbor... A toto by nás mohlo zaujímať: aká je naša úloha – úloha tých, čo uverili. Už vieme, že vytrhať NIE. **Nech spolu rastú...** a zrazu sme v tom „spolu“! A ani nevieme, kto je zlý a kto dobrý a či ja som vôbec dobrý. Ako sa stávajú dobrí zo zlých

a zlí z dobrých, aký význam má to, že rastú spolu? Čo je potrebné, aby sa z kúkoľa stala pšenica, aby sa zo zlého človeka stal dobrý?

Ježiš opakuje: **nech rastú spolu**. Kresťan nie je kresťanom sám pre seba, ale aj pre blížneho, pre človeka vedľa seba, pre burinu, pre kúkoľ – aby sa menil na pšenicu. To hlavné urobil On, my sme „spolupracovníci“. O tom je misia, jedna z hlavných úloh cirkevného zboru. Cirkevný zbor nie je tu sám pre seba, pre svojich zbožných, ale aj pre burinu, kúkoľ. A k tejto úlohe sme aj patrične vystrojení:

Prvým je Slovo, ktoré mi **občerstvuje dušu: Zákon Hospodinov je dokonalý, občerstvuje dušu** (Ž 19,8). Božie Slovo, ktoré mení aj moje slová na nástroj misie. Jeho Slovo, v ktorom je sila, ktorá mení vnútro človeka, mení naše zmysľovanie... A máme aj výborný „postrek“ na burinu, na ničenie kúkoľa. Je ním „láska Kristova“. **Jeho láska, ktorá je v nás rozliata skrze Ducha Svätého, ktorý nám je daný** (R 5,5-9). Táto láska ničí kúkoľ hriechu a tvorí v nás „pšenicu“.

A teraz to začína vyzerať ináč: začíname chápať, čo je sila slova a trpezlivosť. Začínáme chápať aj silu lásky, ktorá pôsobí v prostredí, kde žijeme spolu – kúkoľ aj pšenica, dobrí aj zlí. **Nech rastú spolu!**

Je tu úloha – ovplyvňovať zlo dobrom, aby sa aj kúkoľ menil na pšenicu, kým nepríde žatva. Slovom a láskou. Začínajme doma, v rodine, medzi priateľmi, spolupracovníkmi, susedmi. Nech z nás priam vyžaruje sila Slova Kristovho, aj ten zázračný „postrek lásky“, ktorý mení človeka tak, ako zmenil aj nás... Áno, jedine láska dokáže zázrak...

Josef Grexa st.

Sedemkrát o modlitbe

- Modlitba neznamená prísť pred Božiu tvár a prosiť, aby Najvyšší požehnal moje plány. Modlitba je prísť pred Božiu tvár a prosiť o poznanie Božieho plánu s mojím životom.
- Kto hreší, časom sa prestane modliť. Kto sa modlí, prestáva hrešiť.
- Keď sa v živote potkneme a padneme na kolená, netreba hneď vstávať. Je to tá najlepšia chvíľa a to najlepšie miesto na modlitbu. Keď sa kolenami dotýkaš zeme, v skutočnosti sa dotýkaš neba...
- Dobré veci prichádzajú tým, ktorí veria, lepšie veci tým, ktorí sú trpezliví, a najlepšie tým, ktorí sa nevzdávajú.
- Modlitba je jednoduchá. Ukáž sa taký, aký si. Boh ťa pozná, nemusíš pred Ním nič predstierať.
- Modlitba je čas úprimnosti a dôvernosti.
- Modliť sa znamená pridať k slovám aj srdce.

Volne z internetu, pripravila mk

PÁR SLOV O LÁSKE

Bolo o nej povedané a napísané toho už tak mnoho, tak veľa... a predsa: láska je taká dôležitá, že pár viet ešte pridajme:

Za symbol lásky je považované srdce. To srdce, ktoré – ak má dokázať milovať – musí byť citlivé a vnímavé. Nie tvrdé, nie zabarikádované.

V láske máme byť zakorenení (Ef 3,17), lebo len ak bude naším pevným koreňom – tým, z čoho budeme vychádzať – láska, našimi plodmi budú láskavé slová a láskyplné činy. Aj našu lásku voči Bohu prejavujeme tým, ako sa správame k ostatným ľuďom.

Láska má vlastnosť horčičného semienka: i to, čo je takto maličké, má veľkú životaschopnosť; i len drobný čin lásky môže niekomu nesmierne pomôcť. Robiť malé veci s čo najväčšou láskou.

Zhrnutie lásky máme v slovách apoštola Pavla v Prvom liste Korintským, v kapitole 13, vo veršoch 1 až 8: *A čo by som ľudskými jazykmi hovoril, aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom. A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal – nič nie som. A čo by som rozdal všetok svoj majetok, i telo si dal spáliť, a lásky by som nemal, nič mi to nepomôže. Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezavidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuluje sa, nezmysla zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane.*

Láska je totiž zavŕšením Stvoriteľovho diela. Zlo raz pomínie – láska nikdy: láska je to, čo má zmysel.

Miriam Kubíčková

Ako zostať svätý uprostred nepravosti

„Nech vás nikto nijako neoklame. Lebo prv musí prísť odpadnutie a zjaviť sa človek nepravosti, syn zatratenia, ktorý sa bude protiviť a povyšovať nado všetko, čo sa menuje Boh, alebo je predmetom zbožného uctievania, takže sa posadí do chrámu Božieho a bude sa vydávať za Boha“ (2Tes 2,3-4).

„Tamten príde pôsobením satanovým so všetkými prejavmi moci, znameniami a lživými zázrakmi, so všetkým zvodom nepravosti k tým, čo hynú, pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení. A preto dopúšťa Boh na nich silu zvodu, aby verili lži a boli odsúdení všetci, čo neverili pravde, ale oblúbili si nepravosť“ (2Tes 2,9-11)

Čo je nepravosť?

Všetko, čo zasahuje do vecí, ktoré sú, ako majú byť. Milovaní, **nepravosť a jej zvody** sú mocné a lákavé, ich cieľ je naša smrť.

Neprávosť sa votrela do cirkví!

Že neprávosť rastie vo svete nebývalým tempom, to neprekvapuje. Svet patrí zlému. Šokujúce však je, že **neprávosť sa votrela do cirkví**. Božie slovo a **Božie prikázania strácajú** svätosť, silu i múdrosť, lebo sú riedené filozofiou a ľudskými výmyslami, zhanobené nemravnosťou sveta, lebo **ľudia nechcú veriť Pravde**. Dôvody sú možno i tieto: **Zabudli sme, že máme byť ako dieťa**, ktoré prichádza za svojim otcom, dôveruje mu, neprekrúca zmysel jeho slov, poslúcha si otca na slovo. **Opustili sme prvú lásku** kvôli iným láskam – zvodom sveta (Mt 13,3-9) a stali sme sa vlažní, na nič nie súci (Zjav 3,14-22). **Ak nebudeme činiť pokánie a neopustíme úplne svet, zahynieme. Nie je možné byť vo svete i v cirkvi** (1Kor 10,21)!

Budme nekompromisní k svojim slabostiam

Žiadostivosť je silný zvod satana, oslabuje našu prvú lásku. Ježiš nás vystríha: **„Ak ťa teda pravé oko zvádza na hriech, vylúp ho a zahod; lebo ti je užitočnejšie, aby zhynul jeden tvoj úd, než aby celé tvoje telo bolo uvrhnuté do pekla“** (Mt 5,29). Toto radikálne vyjadrenie slúži nám k tomu, aby sme si uvedomili vážnosť akéhokoľvek hriechu a jeho následkov. **Všetko, čo dáme na prvé miesto pred Bohom, je modloslužba! „Dietky, chráňte sa modiel!“** (1Jn 5,21).

Nadovšetko si strážme srdcia (Pr 4,23)

Prosme, aby nás Pán chránil od jedov sveta a od zvodcov – falošných učiteľov. Podľa čoho ich poznáme? Ovocie ich učenia štípe ako zmija. **Len dobrý učeník rozdáva dobré ovocie: „lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotu, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť“** (Gal 5,22-23). Dnes je falošných učiteľov ako maku. Jedine náš Boh nás môže ochrániť od ich vplyvu.

Modlím sa v súčasnosti za ženu, ktorej ochorela duša, lebo napriek upozorneniam sa otvorila vplyvu falošného učenia. Jej stav je vážny. Len Ježiš ju môže vyslobodiť. Ani ten najlepší psychiater nemá kľúč k duši človeka. **Milovaní, veď my sme Boží, my sme sa odovzdali Ježišovi! Strážme si tento poklad, vieru! My máme byť tie múdre panny s lampami plnými oleja** (Mt 25,1-13). **My máme byť ten márnotravný syn, ktorý si priznal vinu, hriech oľutoval a vrátil sa domov, k Otcovi, začal žiť čistý život** (Lk 15,11-32).

Všetko je mi dovolené, ale ja sa nedám ničím ovládnuť! (1Kor 6,12)

Zvod smilstva je možno najsilnejšia zbraň satana, ktorou v súčasnosti nivočí svätosť Božieho ľudu (1Kor 6,18-20)! Darí sa mu! Rozbíja manželstvá, rodiny, šťastné detstvá detí, manželstvá medzi mužom a ženou vystavuje výsmechu...! **Manželstvo je Božia svätá vôľa, jediná možná forma intímneho vzťahu medzi jedným mužom a jednou ženou** (Žid 13,4; 1Kor 6,9-10)! Ba vraciame sa i k Sodome a Gomore! Iste aj pod vplyvom médií a cirkví bez Božieho Ducha nejeden kresťan obhajuje LGBT, gender ideológiu... Následky týchto ohavností sú trpké: zdivočenie mravov, potraty, trauma, depresie, zranené srdcia... **lebo sme opustili Boží poriadok! Počuť z kaza-**

teľní, z našich úst, milí kresťania, varujúce slová, volanie k svätosti, k pokánIU?!
Och, kiežby! Len návrat k Bohu v pokánIU, k čistému Slovu a k svätému životu nás môže zachrániť!

Pamätajme, posvätenie sa týka absolútne každej oblasti nášho života, „**bez posvätenia nikto neuvidí Pána!**“ (Žid 12,14).

*„Svet – ten ťa nedrží! Ty sám si, priateľ, svet.
Ak Boha nehladáš, záchrany v tebe niet.*

*Ak Boha miluješ i zem máš príliš rád –
– musíš sa rozhodnúť, kto bude duše hrad.*

*Dnes ešte možnosť máš, zajtra už môže tma byť!
Znič v sebe pochybnosť, ak nechceš seba zabiť.*

*Svet je boj, príboj vln, Boží duch Pánom hromov,
tvoj čln má kormidlo – Boh pláva s tebou domov.“*
V. Blažko

Danka Zubčáková

Jób a Nikodém

Bol jeden muž, bezúhonný, priamy a spravodlivý. Báľ sa Boha a chránil sa zlého. Dodonka bol múdry. Mal múdrosť v pravý čas a pochopil najrýchlejšie to, čo sa dalo pochopiť rozumom. Tu už nepišem o Jóbovi, ale o ďalšom mužovi, ktorý veľa vyštudoval (určite výborne), ktorý obetoval nielen za synov, ale určite aj za mnohých ďalších Izraelitov.

Celý nadšený prišiel v noci za Ježišom, aby Mu oznámil výsledky svojho výskumu:
„*Vieme, že si od Boha...*“

Myslím, že čakal pochvalu.

Ale Ježiš povedal niečo iné: „*Musiš sa znova narodiť. Všetko, čo si, čo máš, čo si si nahonobil, je určené na to, aby zomrelo, a ty aby si sa narodil znova.*“

Pýtaš sa: „*Prečo, ako?*“

„*A myslíš si, že ti odpoviem? Veď nechápeš nič, čo som hovoril o svete. Nechápeš, ako ste stvorení, ako sú stvorené zvieratá, ako by si pochopil viac?*“

Aj keď Boh dopustí do nášho života satana, tak len preto, aby nám takto niečo dobré dal. Aby nám dal pochopiť, že spravodlivosť, priamosť, bezúhonnosť sú síce dobré veci – bez nich by si Boh Jóba nevšimol a Nikodém by nevyhľadal Ježiša (Ján 3,20) –, ale samy osebe sú dobré len na to, že sa človek cíti byť oprávnený vyčítať kaďečo Stvoriteľovi. To už nie je pokora, ktorú Boh miluje... Tu sa musí čosi zbúrať, aby vyrástlo niečo nové a lepšie...

Peter Dubec

Pôjdeš do neba?

Neviem, či ste už niekedy rozmýšľali o nebi. Ja som o ňom snívala často, keď som bola dieťaťom. Ale potom sa mi na dlhé roky, na moju veľkú škodu, „nebeské“ sny vytratil. O to však bolo znovuobjavenie existencie Božieho neba v mojom živote radostnejšie.

A ako je to s vašim vzťahom k nebu? Je od vás veľmi ďaleko, alebo dokonca je iba v rovine rozprávky, teda niečo neskutočné a logicky nemožné? Ale koľko je okolo nás logicky nevysvetliteľných vecí a my im napodiv veríme!? Akoby sme žili v stredoveku. Dnes vôbec nie je zriedkavosťou, ak úspešní vysokovzdelaní ľudia navštívia jasnovidca, dajú si veštiť z karát, alebo zjídu k astrológovi. Tu sa dozvedia zvláštne nadprirodzené informácie, ale nepátrajú, kto je ich pôvodcom a komu sa vydali do rúk. Možno práve títo hazardéri odmietajú existenciu neba. Možno nevedia o diabli. Možno. Avšak neznalosť vecí neospravedľňuje a cesta, ktorú si zvolili, vedie do pekla. Preto dajme si pokoj s takýmito pochybnými a nebezpečnými návštevami a praktikami, aby sme nestratili možnosť byť raz v nebi.

Ja nielen verím, ale viem, že nebo existuje, lebo som sa o ňom dozvedela z Biblie, priamo od samotného Majstra, ktorý to nebo vytvoril. Pán Ježiš pred odchodom zo zeme povedal, že nám ide pripraviť príbytky, aby sme aj my mohli byť tam, kde je On (Ján 14,1-3). A tento kreatívny Umelec a Majster nad majstrov nám zanechal v Biblii mnoho informácií o nebeskej krajine, ktoré sú veľmi lákavé. Napríklad v Prvom liste Korinským je o nebi toto:

**„Ani oko nevidelo,
ani ucho nepočulo,
ani do srdca človeka nevstúpilo,
čo Boh pripravil tým,
ktorí Ho milujú.“** (2,9)

Nuž, tak naozaj už si nemôžeme ani len vedieť predstaviť, koľké krásy na nás tam čakajú.

Ja som toto leto mohla byť z Božej milosti s manželom v Čiernej Hore. To je taká fascinujúca krajina, že mi šlo srdce od úžasu vytrhnúť! A tu náš Pán hovorí, že v nebi bude ešte oveľa a nepredstaviteľne krajšie. Tešme sa na nebo, milí bratia a sestry v Pánovi!

A na inom mieste Biblie môžeme čítať: **„Ajhla, stánok Boží s ľuďmi, prebývať bude s nimi a oni budú Jeho ľuďom a On, Boh, bude s nimi, zotrie im každú slzu z očí a smrti už viac nebude, ani smútku, ani plaču, ani bolesti už viac nebude, lebo prvotné veci sa pomínuli“** (Zjavenie 21,3-4).

Dobre čítame? Tá strašná bolesť, to hrozné trápenie, tá smrť, ktorej sa bojíme... v nebi ne-bu-de! Ba ani zlodejov tam nebude! Ani neistoty zo straty zamestnania tam nebude! Ani rozvodov a tragédií, ani chorôb a živelných pohrôm, ani...!

„Nič zlorečeného viac nebude. Trón Boží a Baránkov bude v ňom a Jeho služobníci budú Mu slúžiť a budú Mu hľadiť na tvár a Jeho meno bude na ich čelách. Noci už nebudú, lebo Pán Boh ich bude osvecovať, a kraľovať budú na veky vekov“ (Zjavenie 22,3-5).

Bratia a sestry, to je taká skvelá ponuka, že lepšiu nenájdete, čo by ste celý svet prešli. A kto nám túto možnosť ponúka? Pán sveta, Pán vesmíru, Pán neba i zeme – JEŽIŠ. Len On pozná cestu do neba. Len s Ním môžeme prísť do neba a žiť tam, vychutnávať si v nebeskej otčine v Jeho prítomnosti všetky tie Božie lahôdky, ktoré nám pripravila lúbezná Pánova dobrotá. Bohu sláva!

A ja vám želim, aby sme do tejto večnej krásy v Božej prítomnosti našli všetci cestu.

Danka Zubčáková

Naše zásady

Pred mnohými rokmi sme na našej konferencii rozhodli, že naše zásady budeme pravidelne zverejňovať aj v MoSt-e, aby sme si ich pravidelne pripomínali. Doteraz sme ale obvykle mali toľko príspevkov, že ten priestor nebol, až teraz, v tomto čísle.

**„Ak zostávate vo Mne
a Moje slová zostávajú vo vás,
proste, čo len chcete,
a stane sa vám.“** Ján 15,7

Zásady Modlitebného spoločenstva ECAV

Modlitebné spoločenstvo (skratka MoS) je hnutie v Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, ktorého členovia sa pravidelne modlia za duchovné prebudenie cirkvi a národa a tým podnecujú modlitebný život evanjelikov.

Členmi spoločenstva sú veriaci ľudia, ktorí svojím podpisom na prihláške potvrdili, že prijímajú a s pomocou Božou chcú plniť tieto štyri zásady:

- Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, je mojim jediným Spasiteľom a zvrchovaným Pánom. Jemu patrí môj život.
- Božie slovo Biblie v zmysle augsburského vyznania, je pre mňa pravidlom viery a života. Čítam a študujem si ho denne a pod vedením Ducha Svätého chcem toto slovo žiť v rodine a v zbore.
- V Modlitebnom spoločenstve chcem záväzne zotrvať, pravidelne v sobotu večer v určenú hodinu, najmä medzi 19. až 21. hodinou, sa modlievať a očakávať vo viere na splnenie Božích sľubov o duchovnom prebudení v cirkvi a spoločnosti.
- Podľa svojich darov a schopností od Boha mi daných chcem byť svedkom o spasení v Kristu Ježišovi, a to pri osobnej i masovej misii a evanjelizácii a brať na seba aj utrpenie pre meno Pána Ježiša Krista.

Chcem zostať verný zmluve Krstu Svätého, pestovať ducha ustavičného pokánia a čím častejšie pristupovať k stolu Pánovmu ako kajúci hriešnik.

- MoS je súčasťou Vnútro-misijného výboru cirkvi a podlieha jeho vedeniu.
- K pestovaniu duchovného spoločenstva sa členovia stretávajú vo svojich obvodoch a raz do roka na výročnej konferencii.
- MoS na výročnej konferencii volí svojho vedúceho, jeho zástupcu, tajomníka a hospodára na dva roky.
- Členovia MoS prispievajú dobrovoľne na potreby misijnej práce spoločenstva, ktoré má vlastný bežný účet.
- Pečiatka MoS je obdĺžniková s textom: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava.

Tieto zásady prijala 2. Výročná konferencia MoS v Dolnom Kubíne dňa 28. septembra 1991 a boli schválené Generálnym presbyterstvom ECAV na zasadnutí dňa 30. novembra 1991.

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 **Príhlášky** za členov a všetky zmeny hláste prosím Ľuboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS – ecav@rankovce.sk.
- 2 Na našej konferencii sme (predovšetkým vzhľadom na výrazne zvýšené poštovné – od 1. 7. 2024 sa znovu zvyšuje) odporučili upraviť **príspevky** od začiatku roku 2024 takto: vo výške 10,- € na člena, resp. 7,- € iba za odber časopisu. Svoje príspevky posielajte zásadne na tento účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 044 45 Rankovce.
- 3 Chystáme už **Tesnou bránou 2025**. Texty už sú s pomocou Pánovou napísané. Prosme Pána za zdarné dokončenie a hlavne za požehnanú službu medzi mnohými čitateľmi. Aby (aj vďaka iniciatíve zodpovedných za jej distribúciu) pribúdalo stále viac čitateľov, ktorým bude každý deň zdrojom požehnaní.
- 4 Každoročný **Biblicko-rekreačný týždeň v Herlanoch** bude v termíne 7. – 11. 10. 2024, téma: „*Žijeme (s) Pánom*“. Bližšie údaje a prihláška sú uprostred čísla. Prosme Pána o Jeho pomoc – aby nám pomohol pri príprave aj realizácii. A hlavne aby bohato požehnal všetkých účastníkov.

Milí odberatelia nášho MoSt-a,

podľa našej evidencie niektorí už dlhšie za náš časopis nezaplatili. Iní zaplatili aj viac a tak niesli bremeno za tých, ktorí pozabudli. Ceny sa nám však dvíhajú a my musíme pristúpiť k ráznemu kroku. Ďalšie budú zasielané už iba tým, ktorí sa skladajú svojou trochou na náš časopis, ktorý slúži svojim odberateľom už od roku 1990.

Ďakujeme za pochopenie.

Výbor MoS ECAV

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** Miki Lipták; ViViT s.r.o., Krvavé pole 28, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin